

Verlag Erasmus Huisartsgeneeskunde Nijmegen

Gedurende de eerste acht weken stond ik in een huisartsenpraktijk. Op dag 1 moest ik eerst in het universitair ziekenhuis zorgen dat de administratie in orde komt en kennis maken met de verantwoordelijke instanties. De tweede dag kwam ik dan toe in de huisartsenpraktijk. Deze dag diende als kennismaking met personeel. Buiten artsen zijn er namelijk ook doktersassistenten en praktijkondersteuning, welke we in België niet kennen. Deze hebben een zeer grote rol in organisatie en eerste aanpak van de meeste medische problemen bij de patiëntenpopulatie. Verder volgde ik die dag nog wat consultaties mee en op de volgende dag kon ik direct zelf beginnen! Het was even wennen, maar voelde wel goed. Eindelijk zelf patiënten van begin tot eind zien. Eindelijk een eigen agenda, eigen verantwoordelijkheden en vrijheid om zelf therapeutische keuzes te maken! Ik kreeg telkens een half uur per patiënt. Dit was zeker naar het einde toe ruim voldoende en gaf me de tijd om mijn beleid te toetsen aan de richtlijnen met hier en daar enkele aanvulling. Al bij al is de praktijk toch de beste leerschool. In deze acht weken heb ik veel dingen geleerd die je nooit uit een boek kunt leren. De artsen hadden veel vertrouwen in me en wekelijks werd er tijd voorzien voor een leergesprek, waar we samen doelen opstelden voor de komende periode. Ze stonden ook klaar om me zowel in de opdrachten uit Nijmegen als deze uit Gent goed te begeleiden.

Daarnaast waren er ook twee terugkomdagen van opleiding in Nijmegen. Deze waren ook zeker interessant. Aan de hand van opdrachten en vrije casussen, kwamen er verschillende discussies op gang. Ook boeiend om te zien hoe andere praktijken heel anders opgesteld zijn.

Buiten het co-schap huisartsgeneeskunde, was er ook een periode van vier weken in het RadboudUMC op de afdeling Geriatrie. Het was hier toch even wennen om terug in het ziekenhuismilieu te zijn en weer wat minder autonomie te hebben. Dit co-schap viel wel te vergelijken met de co-schappen/stages in Vlaanderen. Het grote verschil echter was dat een co-assistent in Vlaanderen zich niet altijd even gewenst en gewaardeerd voelt. Hier in Nijmegen kreeg ik veel (opbouwende) feedback en werden er veel stimulerende vragen gesteld. Ik was vrij om mijn co-schap in te vullen in de vorm die mij het leerrijkst leek. Zodoende heb ik alle aspecten van de dienst wel eens gezien. Op de afdeling zelf kreeg ik twee patiënten toegewezen waar ik voor moest instaan (onder begeleiding van zowel assistent als supervisor), wat een realistische en uitdagende opdracht was. Verder moest ik een presentatie voorbereiden, een medicatie review uitvoeren, een 'mondeling examen' afleggen,... Een heleboel opdrachten en leermomenten dus. Zo hebben ze ook op deze korte periode een realistisch gedacht van mijn kwaliteiten en beperkingen. Dit leidt zeker naar een neutrale beoordeling en relevante leerpunten.

Ook de stad Nijmegen is heel aangenaam. Er is veeleerder een dorpsgevoel aanwezig met het vele groen in de stad! Overall werd ik vriendelijk ontvangen. In ziekenhuizen, studentenverenigingen, sportclubs,... Met open armen werd ik ontvangen. Het was een super ervaring die mijn leven rijker heeft gemaakt. Ik zou het zo opnieuw doen.